

Der er noget i Luften

↓ ♩

S Der er noget i Luften, jeg ved ikke hvad, som forår skænt skoven har mistet hvert blod. Der er

A

T 8va Der er noget i Luften, jeg ved ikke hvad, som forår skænt skoven har mistet hvert blod. Der er

B

S noget i Luften, som rosernes duften, som fug - le - nes fryd, - skænt rosen er falmet, o

A

T 8va noget i Luften, som rosernes duften, som fug - le - nes fryd, - skænt rosen er falmet, o

B

Fasjet og frosket

S fug - len er draget mod syd

A

T 8va fug - len er draget mod syd

B

2. Der er noget i Luften, som gør mig saa glad,
som frisker mit Hjerte i Ungdommens Bad.
Der er noget herinde, et straalende Minde
med Kærter og Sang
om Julen derhjemme, derhjemme hos Moder en Gang.

3. Der er noget i Luften, et Barndommens Bud,
som lyser imod mig som Stjernen fra Gud;
som leder mig stille til Frelseren lille
med Barndommens Fryd,
skænt Barndommen flygted' som Fuglen, der rejste mod Syd.

4. O kom til os alle, du Højtidens Drot,
om Lokken er gylden, om Haaret er graat,
udbred dine Hænder, mens Lysene brænder,
og skænk os din Fred,
thi evig, ja evig er Glæden, naar du følger med.
Vilhelm Gregersen.

- 1 Der er noget i luften, jeg ved ikke hvad,
som forår, skønt skoven har mistet hvert blad.
Der er noget i luften, som rosernes duften,
som fuglenes fryd,
skønt rosen er falmet, og fuglen er draget mod syd.
- 2 Der er noget i luften, som gør mig så glad,
som frisker mit hjerte i ungdommens bad.
Der er noget herinde, et strålende minde
med kærter og sang
om julen derhjemme, derhjemme hos moder en gang.
- 3 Der er noget i luften, et barndommens bud,
som lyser imod mig som stjernen fra Gud,
som leder mig stille til frelseren lille
med barndommens fryd,
skønt barndommen flygted' som fuglen, der
rejste mod syd.
- 4 O kom til os alle, du højtidens drot,
om lokken er gylden, om håret er gråt,
udbred dine hænder, mens lysene brænder,
og skænk os din fred,
thi evig, ja evig er glæden, når du følger med.

Vilhelm Gregersen 1911.